Euroopa Parlament
2014-2019

Istungidokument

A8-0003/2016

7.1.2016

RAPORT

ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehinnangu kohta
(2015/2137(INI))

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Raportöör: Mark Demesmaeker

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK 3

SELETUSKIRI..... 19

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS..... 23

VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS 28

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehinnangu kohta
(2015/2137(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse komisjoni 2. oktoobri 2015. aasta aruannet „ELi bioloogilise mitmekesisuse 2020. aastani kestva strateegia vahehinnang“ (COM(2015)0478),

– võttes arvesse komisjoni 20. mai 2015. aasta aruannet „Looduse seisund Euroopa Liidus. Elupaikade direktiivi artikli 17 ja linnudirektiivi artikli 12 kohane aruanne nimetatud direktiividega hõlmatud elupaigatüüpide ja liikide kaitsestaatuse ja suundumuste kohta ajavahemikul 2007–2012“ (COM(2015)0219),

– võttes arvesse aruannet avatud avaliku konsultatsiooni kohta linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi toimivuskontrolli küsimuses[1],

– võttes arvesse 2015. aasta oktoobris avaldatud Eurobaromeetri uuringut Euroopa elanikkonna suhtumise kohta bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse (Eurobaromeetri eriuuring 436),

– võttes arvesse Euroopa Keskkonnaagentuuri aruannet „Euroopa keskkond 2015 – seisund ja väljavaated“ (SOER 2015),

– võttes arvesse komisjoni 7. veebruari 2014. aasta teatist, milles käsitletakse ELi põhimõtteid seoses looduslike liikidega kaubitsemise vastase võitlusega (COM(2014)0064),

– võttes arvesse programmi „Horisont 2020“ ekspertrühma „Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities“ (Looduspõhised lahendused ja looduse toomine linnadesse) 2015. aastal avaldatud lõpparuannet pealkirjaga „Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities“ (EL teadus- ja innovatsioonipoliitika programmi suunas looduspõhiste lahenduste otsimisel ja looduse linna toomisel),

– võttes arvesse Looduskapitali rahastamisvahendit (NCFF), mis kuulub programmi LIFE keskkonna- ja kliimameetmete rahastamisvahendi alla,

– võttes arvesse komisjoni konsultatsiooni, mis käsitleb tulevast ELi algatust eesmärgiga vältida bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste summaarset vähenemist,

– võttes arvesse ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste 12. konverentsi tulemusi, eelkõige järgmist: bioloogilise mitmekesisuse strateegilise tegevuskava (2011–2020) rakendamisel tehtud edusammude vahehindamine, k.a neljas aruanne

1 http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINAL.pdf

Global Diversity Outlook, et saavutada Aichi bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid, ning meetmed rakendamise parandamiseks,

– võttes arvesse COP 10 otsust X/34 bioloogilise mitmekesisuse kohta, milles rõhutatakse, kui tähtis on põllumajanduslik bioloogiline mitmekesisus toiduga kindlustatuse ja toitumise jaoks, eriti kliimamuutuse ja piiratud loodusressursside puhul, nagu tunnistatakse 2009. aasta toiduga kindlustatuse teemalise ülemaailmse tippkohtumise Rooma deklaratsioonis,

– võttes arvesse 12. juunil 2014 toimunud keskkonnanõukogu istungi järeldusi, eelkõige ELi ja selle liikmesriikide tahet suurendada ressursse, et täita Hyderabadis võetud kohustused, kahekordistades 2015. aastaks bioloogilise mitmekesisusega seotud rahavooge,

– võttes arvesse ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni sekretariaadi ja Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) 2015. aastal avaldatud aruannet „Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health – A State of Knowledge Review“ (Üleilmsete prioriteetide ühendamine: bioloogiline mitmekesisus ja inimese tervis. Olemasolevate teadmiste hetkeseisu ülevaade),

– võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 69. istungjärgul esitatud resolutsiooni ettepanekut 2015. aasta järgse arengukava heakskiitmiseks „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development“ (Muudame oma maailma: säästva arengu tegevuskava aastani 2030),

– võttes arvesse ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu (TEEB) aruandeid, mis on ülemaailmne algatus, mille eesmärk on muuta looduslikud väärtused nähtavaks,

– võttes arvesse ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) ning rändega liikide konventsiooni (CMS),

– võttes arvesse Rahvusvahelise Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingu (IUCN) ohustatud loomaliikide punast raamatut,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta määrust (EL) nr 1143/2014 looduslikku tasakaalu ohustavate võõrliikide sissetoomise ja levimise ennetamise ja ohjamise kohta[1],

– võttes arvesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni laevade ballastvee ja sette kontrolli ning käitlemise rahvusvahelist konventsiooni,

– võttes arvesse ühist põllumajanduspoliitikat pärast 2013. aastat ja eelkõige määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad[2], ning määrust (EL) nr

[1] ELT L 317, 4.11.2014, lk 35.
[2] ELT L 347, 20.12.2013, lk 347.

1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta[1],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ[2],

– võttes arvesse mitmeaastast finantsraamistikku aastateks 2014–2020,

– võttes arvesse oma 20. aprilli 2012. aasta resolutsiooni „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020“[3],

– võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni rohelise taristu ja Euroopa looduskapitali suurendamise kohta[4],

– võttes arvesse oma 28. aprilli 2015. aasta resolutsiooni teemal „Uus ELi metsastrateegia metsade ja metsandussektori jaoks“[5],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse 2015. aasta aprilli uuringut pealkirjaga „Safeguarding biological diversity – EU policy and international agreements“ (Bioloogilise mitmekesisuse kaitse – ELi poliitika ja rahvusvahelised lepped),

– võttes arvesse Euroopa metsade kaitset käsitleva ministrite konverentsi aruannet Euroopa metsade seisundi kohta 2015. aastal[6],

– võttes arvesse oma poliitikaosakonna C (kodanike õigused ja põhiseadus) 2009. aasta uuringut riiklike õigusaktide ja tavade kohta seoses nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ja eriti selle artikli 6 rakendamisega,

– võttes arvesse täiskogu 115. istungjärgul 3.–4. detsembril 2015 vastu võetud Regioonide Komitee arvamust „Panus linnukaitsedirektiivi ja elupaikade direktiivi toimivuskontrolli“,

– võttes arvesse kodukorra artiklit 52,

– võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A8-0003/2016),

A. tuletades meelde, et bioloogiline mitmekesisus on ainulaadne erinevate ökosüsteemide, elupaikade, liikide ja geenide kooslus maa peal, millest inimesed suurel määral

[1] ELT L 347, 20.12.2013, lk 487.
[2] ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.
[3] ELT C 258 E, 7.9.2013, lk 99.
[4] Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0600.
[5] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0109.
[6] http://www.foresteurope.org/fullsoef2015

sõltuvad;

B. arvestades, et bioloogilisel mitmekesisusel on üüratu olemuslik väärtus, mida tuleb kaitsta tulevaste põlvede hüvanguks; arvestades, et elurikkus on kasulik inimeste tervisele ning annab tohutu sotsiaalse ja majandusliku panuse, ja et bioloogilise mitmekesisuse peamise eesmärgi saavutamata jätmise hinnanguline sotsiaal-majanduslik alternatiivkulu moodustab 50 miljardit eurot aastas;

C. arvestades, et põllumajandusel on suur osa bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamisel; arvestades, et vajadus toiduainete tõhusa tootmise järele – et toita ära kiiresti kasvav maailma elanikkond – ja energiapoliitika eesmärgid, mis nõuavad biomassi kui energiaallika suuremat kasutamist, esitavad põllumajandussüsteemile olulisi nõudmisi;

D. arvestades, et põllumajandus- ja metsandussektorid aitavad kaasa bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele seoses olemasolevate õigusaktide kohaldamisega;

E. arvestades, et väikestes ja keskmise suurusega põllumajandusettevõtetes ja põllumajanduslikes pereettevõtetes kasvatatavate taimeliikide ja -sortide mitmekesisus on äärmiselt tähtis nii maakogukondade mitmesuguste vajaduste ja eri kasutusviiside rahuldamiseks kui ka põllukultuuride vastuvõtlikkuse vähendamiseks halvale ilmale, taimekahjuritele ja -haigustele;

F. arvestades, et säästev ja vastutustundlik maaharimine ja loomakasvatus aitavad olulisel määral kaasa bioloogilise mitmekesisuse kaitsele;

G. arvestades, et bioloogiline mitmekesisus on kogu maailmas tohutu surve all ja see põhjustab muutusi, mis kahjustavad loodust, ühiskonda ja majandust;

H. arvestades, et Aichi eesmärgis 11 nõutakse vähemalt 17 % maismaa- ja siseveekogude kaitsmist tõhusalt juhitud kaitsealadesüsteemi abil; arvestades, et selliste Euroopa ökopiirkondade osakaal, mille territooriumist 17 % kuuluks kaitsealadesse, väheneb märgatavalt, kui jätta välja alad, mis kuuluvad ainult Natura 2000 alla;

I. arvestades, et ökosüsteemide taastamine võib avaldada positiivset mõju nii kliimamuutuste leevendamisele kui ka nendega kohanemisele;

J. arvestades, et vähemalt kaheksa ELi kodanikku kümnest peab bioloogilise mitmekesisuse kadumise mõju tõsiseks probleemiks, ja arvestades, et 552 470 kodanikku osales loodust käsitlevate direktiivide toimivuskontrolli teemalises avalikus konsultatsioonis, mis on siiani suurim osavõtt komisjoni konsultatsioonist; arvestades, et Eurobaromeetri uuringu andmetel soovivad kodanikud saada rohkem teavet bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kohta ja et enamik kodanikke ei ole teadlikud Natura 2000st;

K. arvestades, et märkimisväärne arv pühendunud kodanikke, kes tegutsevad kas omal algatusel või kohalike või piirkondlike tegevusrühmade liikmetena, võtab kohalikke ja piirkondlikke meetmeid bioloogilise mitmekesisuse edendamiseks ning saavutab seeläbi positiivseid tulemusi suhteliselt lühikese ajaga;

L. arvestades, et 65 % ELi kodanikest elab 5 km kaugusel lähimast Natura 2000 alast ning 98 % elab 20 km kaugusel, mis tähendab, et need alad võivad aidata suurendada teadlikkust bioloogilisest mitmekesisusest ning osutada ökosüsteemiteenuseid, mis aitavad kaasa suure osa ELi elanikkonna heaolule;

M. arvestades, et bioloogilise mitmekesisuse poliitika peab olema täielikus kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, mille puhul austatakse täielikult maastike ja elupaikade piirkondlikke erinevusi;

N. võttes arvesse bioloogilise mitmekesisuse olulisust äärepoolseimates piirkondades ning ülemeremaades ja -territooriumitel, mis kujutavad endast endeemiliste taime- ja loomaliikide ainulaadseid reserve; arvestades, et mõnes kõnealuses piirkonnas ei kohaldata sellegipoolest linnudirektiivi ega elupaikade direktiivi;

Üldised märkused

1. tunneb heameelt bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehinnangu, looduse seisundi aruande ja SOER 2015 aruannete üle; rõhutab, et nendel aruannetel on strateegiline tähtsus ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärkide saavutamisel;

2. väljendab tõsist muret bioloogilise mitmekesisuse jätkuva vähenemise pärast; märgib, et 2020. aasta eesmärke ei saavutata ilma täiendavate oluliste ja jätkuvate jõupingutusteta; täheldab samal ajal, et teaduslike tõendite kohaselt oleks Euroopa looduse seisund palju kehvem ilma ELi linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi positiivse mõjuta, ja et sihipärastel ja nõuetekohaselt rahastatud jõupingutustel on tõeliselt positiivsed tulemused; rõhutab siiski, et arenemisruumi on piisavalt;

3. toonitab, et elupaikade hävitamine on tähtsaim bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ajur ning eriline prioriteet vähenemisega tegelemisel, nt kahjustumise ja killustumise vähendamisel;

4. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ei puuduta üksnes liike ja elupaiku, vaid ka geneetilist mitmekesisust; palub komisjonil töötada välja geneetilise mitmekesisuse kaitse strateegia;

5. toonitab bioloogilise mitmekesisuse otsustava tähtsusega rolli säästva arengu eesmärkide puhul, eelkõige seoses 14. eesmärgiga kaitsta ja kasutada säästvalt ookeane, meresid ja mereressursse ning 15. eesmärgiga taastada maismaaökosüsteemide säästev kasutamine ning kaitsta ja edendada seda, tagada metsade säästev majandamine, võidelda kõrbestumise vastu ning peatada ja pöörata ümber mulla degradeerumine ja peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine; tuletab meelde, et ELil on uskumatu bioloogiline mitmekesisus, eelkõige tänu äärepoolseimatele piirkondadele, kuid ühtlasi tänu seonduvatele ülemeremaadele ja -territooriumitele; nõuab seetõttu, et EL jätkaks kindlalt bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni täiendavat tugevdamist ja tagaks selle tulemusliku rakendamise;

6. märgib, et elupaikade killustumine, kahjustumine ja hävimine maakasutuse muutuse, kliimamuutuste, jätkusuutmatute tarbimismudelite ja merede ebasäästliku kasutamise tõttu on mõned peamised tegurid, mis põhjustavad bioloogilise mitmekesisuse

vähenemist ELis ja väljaspool seda; rõhutab sellega seoses vajadust teha kindlaks ja kehtestada näitajad, millega ühemõtteliselt ja teaduslikult hinnata bioloogilise mitmekesisuse seisundit teataval alal või piirkonnas, ning toetada mõistlikku ja säästvat ressursikasutust nii ELis kui ka ülemaailmsel tasandil, sealhulgas arengumaades, ning eelkõige nõuab tungivalt, et EL seoks oma rahvusvahelised kohustused bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas paremini oma kliimamuutuste strateegia ja strateegiaga „Euroopa 2020“; rõhutab, et ressursitõhusam majandus ja ületarbimise vähendamine võivad aidata ELil vähendada oma sõltuvust loodusvaradest, eelkõige nendest, mis pärinevad väljastpoolt Euroopat; tuletab ühtlasi meelde, et ökosüsteemipõhised lähenemisviisid kliimamuutuste leevendamisele ja nendega kohanemisele võivad pakkuda kulutõhusaid alternatiive tehnoloogilistele lahendustele, samas sõltub paljude rakendusteaduste areng loodusvarade pikaajalisest kättesaadavusest ja mitmekesisusest;

7. rõhutab, et suurem poliitiline tahe kõige kõrgemal tasandil on äärmiselt tähtis, et bioloogilist mitmekesisust kaitsta ja selle vähenemine peatada; on arvamusel, et olulise tähtsusega on kehtivate õigusaktide rakendamine, jõustamine ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse integreerimine teistesse poliitikavaldkondadesse; kutsub eelkõige liikmesriikide piirkondlikke ja kohalikke asutusi üles andma teavet bioloogilise mitmekesisuse kohta ja suurendama sellealast teadlikkust;

8. taunib asjaolu, et Euroopas ohustab ligi veerandit looduslikke liike väljasuremine ning paljud ökosüsteemid on kahjustunud, mis põhjustab ELile tõsist sotsiaalset ja majanduslikku kahju;

9. rõhutab, et loodus ja majandusareng ei välista üksteist; on veendunud, et loodus tuleb tihedamalt siduda ühiskonnaga, k.a majandus ja eraettevõtted, et luua säästvat majanduskasvu ning võtta ennetavaid meetmeid keskkonna kaitseks, taastamiseks ja paremaks majandamiseks; on eelkõige arvamusel, et kohustus vähendada ressursside kasutamist peab keskkonna- ja majandusalaste eesmärkide ühendamisel olema kesksel kohal;

10. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine avaldab ühiskonnale laastavat majanduslikku mõju, millega seni ei ole majandus- jt poliitikas piisavalt arvestatud; peab äärmiselt oluliseks tunnistada, et investeerimine bioloogilisse mitmekesisusse on ka sotsiaal-majanduslikust seisukohast vajalik; märgib, et üks kuuest töökohast ELis sõltub mingil määral loodusest ja bioloogilisest mitmekesisusest; rõhutab, et bioloogilisel mitmekesisusel on suur potentsiaal uute oskuste, töökohtade ja ärivõimaluste loomiseks; tunneb heameelt uute meetodite üle, millega mõõdetakse bioloogilise mitmekesisuse majandusväärtust; leiab, et need vahendid võivad aidata kaasa teadlikkuse suurendamisele, parandada olemasolevate ressursside kasutamist ja see võimaldab paremaid otsuseid teha;

11. palub komisjonil tõhustada rolli, mida bioloogiline mitmekesisus ja ökosüsteemid etendavad majanduses, et minna üle rohelisele majandusele; nõuab tungivalt, et komisjon tugevdaks Euroopa poolaasta keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuseks võetavaid meetmeid; rõhutab, et bioloogiline mitmekesisus on üldine sotsiaalne kohustus, mis ei saa lasuda ainult avaliku sektori kulutustel;

12. on seisukohal, et bioloogilise mitmekesisuse majanduslik väärtus peaks kajastuma

näitajates, mis suunavad otsustamist (ilma et see tooks kaasa bioloogilise mitmekesisuse kaubastamise) ning ulatuvad SKPst kaugemale; on veendunud, et see aitab kaasa säästva arengu eesmärkide saavutamisele; nõuab sellega seoses bioloogilise mitmekesisuse väärtuste süstemaatilist integreerimist riiklikesse arvepidamissüsteemidesse säästva arengu eesmärkide jälgimisprotsessi raames;

13. rõhutab, et EL ja liikmesriigid ei täitnud bioloogilise mitmekesisuse strateegia 2010. aasta eesmärke; palub – arvestades 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamisel tehtavate edusammude puudumist –, et komisjon esitaks parlamendile kaks korda aastas aruandeid, milles nõukogu ja komisjon täpsustaksid hetkeseisu, eesmärkide saavutamata jätmise põhjusi ning strateegiat vastavuse tagamiseks edaspidi;

Bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehinnang

Peamine eesmärk

14. palub, et komisjon ja liikmesriigid seaksid kiiremas korras 2020. aasta eesmärkide saavutamise esmatähtsamaks; nõuab mitmeid huvirühmi hõlmavat lähenemisviisi ning rõhutab riiklike, piirkondlike ja kohalike osalejate ning nende täieliku osalemise keskset rolli selles protsessis; rõhutab, et rahastamine ja üldsuse suurem teadlikkus bioloogilisest mitmekesisusest, selle mõistmine ja toetamine on samuti olulised; on arvamusel, et hea teabepoliitika ja kõigi asjaomaste osaliste – sh sotsiaal-majanduslike osaliste – varane kaasamine on seepärast nende eesmärkide saavutamiseks keskse tähtsusega;

15. nõuab, et EL vähendaks kooskõlas poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõttega oma bioloogilisele mitmekesisusele jäetavat jalajälge kõikjal maailmas ja viiks selle vastavusse ökosüsteemide ökoloogiliste piiridega, tehes edusamme bioloogilise mitmekesisuse peamiste eesmärkide saavutamise valdkonnas ja täites bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise alaseid kohustusi; nõuab ka, et EL toetaks arengumaid nende jõupingutustes kaitsta bioloogilist mitmekesisust ja tagada selle säästev kasutamine;

Eesmärk 1

16. mõistab hukka vähesed edusammud, mida liikmesriigid on ELi keskkonnaalaste õigusaktide rakendamisel teinud; toonitab vajadust rohkema teabe järele liikmesriikides rakendamise olukorra kohta;

17. rõhutab, et loodust käsitlevate direktiivide täielik rakendamine ja jõustamine ning piisav rahastamine on kogu strateegia edu tagamise ja peamise eesmärgi saavutamise oluline eeltingimus; palub ajanappust arvestades kõigil osalistel teha kõik neist olenev, et see saavutada ja leida lai toetuspind;

18. nõuab tungivalt, et ELi juhid kuulaksid poolt miljonit kodanikku, kes on nõudnud rangete looduskaitset käsitlevate õigusaktide täitmist ja paremat rakendamist;

19. kutsub komisjoni üles suuniseid täiustama, et lihtsustada direktiivide täielikku rakendamist ja jõustamist, võttes arvesse olemasolevat kohtupraktikat; palub, et komisjon pööraks suuremat tähelepanu dialoogile liikmesriikide ja kõikide asjaomaste

huvirühmadega, sh sotsiaal-majanduslike osalistega, et ergutada parimate tavade vahetamist;

20. tunnistab, et loodust käsitlevate direktiivide üks peamisi hüvesid on ulatus, mil määral need aitavad tagada võrdseid võimalusi kogu ELis, pakkudes keskkonnakaitse põhistandardeid, millele kõik liikmesriigid peavad vastama, kooskõlas ühtsete standardite nõudega ja ühtsel turul vastastikuse tunnustamise põhimõttega;

21. märgib, et 2012. aastal olid majandamiskavad vaid 58 % Natura 2000 aladest; tunneb muret rakendamise lahknevate tasemete pärast; nõuab tungivalt, et liikmesriigid viiksid lõpule Natura 2000 maismaa- ja merealade kindlaksmääramise ja koostaksid majandamiskavad, konsulteerides kõikide huvirühmadega;

22. rõhutab, et kui Natura 2000 alade majandamine kogu ELis maksab vähemalt 5,8 miljardit eurot, siis nende keskkonnaalane ja majanduslik-sotsiaalne kasu on aastas 200–300 miljardit eurot; palub liikmesriikidel tagada, et Natura 2000 alasid majandataks läbipaistvalt;

23. tunnistab tähtsat panust, mille Natura 2000 raames loodud merekaitsealad annavad hea keskkonnaseisundi saavutamisse merestrateegia raamdirektiivi raames ning 2020. aastaks Aichi bioloogilise mitmekesisuse 11. eesmärgiks seatud ülemaailmse eesmärgi täitmisse kaitsta 10 % ranniku- ja merealasid; peab kahetsusväärseks, et see eesmärk ei ole ikka veel saavutatud;

24. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada andmete kogumist ning elupaikade ja liikide jälgimist, eelkõige siis, kui esineb suuri puudujääke, et hinnata vastavate eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme;

25. väljendab muret selle pärast, et siiani ei ole üksikasjalikult teada, kui palju iga liikmesriik looduskaitset tegelikult toetab ja rahastab; leiab, et see on meie teadmistes oluline lünk; palub komisjonil ja liikmesriikidel asjaomased riiklikud eelarveread viivitamata kindlaks teha ja kokku koguda;

26. kordab oma varasemat nõudmist, et EL kaasrahastaks Natura 2000 alade majandamist, ja et see täiendaks maaelu arengu, struktuuri- ja kalandusfonde ning liikmesriikidele kättesaadavaks tehtud fonde;

27. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid jätkaksid loodust käsitlevate direktiivide vastutustundlikku jõustamist; rõhutab, et ELi õigusaktidele vastavust ja nende jõustamist tuleb parandada näiteks proportsionaalsete, tõhusate ja hoiatavate karistuste kasutuselevõtuga;

28. nõuab sellega seoses, et tehtaks täiendavaid jõupingutusi lindude ebaseadusliku tapmise, püüdmise ja nendega kauplemise täielikuks peatamiseks ning sellest tulenevate kohalike konfliktide lahendamiseks; palub komisjonil ja liikmesriikidel töötavad välja uued vahendid ebaseadusliku tegevuse tuvastamiseks Natura 2000 aladel;

Eesmärk 2

29. kutsub komisjoni üles esitama konkreetse ettepaneku rohelise taristu üleeuroopalise võrgu (TEN-G) väljatöötamise kohta 2017. aastaks; ergutab koos liikmesriikidega ühiselt välja töötama Euroopa metsloomakoridoride strateegiat sihtliikide jaoks;

30. palub neil liikmesriikidel, kes seda veel teinud ei ole, töötada viivitamata välja ökosüsteemi taastamise prioritiseerimise raamistikud ja neid rakendada;

31. kutsub liikmesriike üles seadma esikohale 15 % kahjustatud ökosüsteemide taastamise eesmärgi täitmise 2020. aastaks ja selleks mitmeaastase finantsraamistiku raames eraldatud assigneeringute kasutamise; palub komisjonil esitada suunised selle kohta, kuidas niisuguseid assigneeringuid kasutada kahjustunud ökosüsteemide taastamiseks ja üldiselt bioloogilise mitmekesisuse kaitseks;

32. juhib tähelepanu sellele, kui tähtsad on põllumajandus ja metsandus selle eesmärgi saavutamiseks, ja säästvate lahenduste vajadusele põllumajanduse ja metsanduse valdkonnas;

33. tunnistab õhusaaste kahjulikku mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja ökosüsteemi teenustele, mille puhul biogeense lämmastiku saastekoormust ja happesust kasutatakse looduslikele ökosüsteemidele ja liikide mitmekesisusele avalduva surve näitajana;

34. palub komisjonil ja liikmesriikidel investeerida bioloogilisse mitmekesisusse, et toetada äriühingute innovatsioonisuutlikkust, eelkõige ökotehnoloogiate valdkonnas;

Eesmärk 3

35. märgib, et looduskaitse lisamine muudesse poliitikavaldkondadesse on endiselt äärmiselt oluline, ja toonitab, kui tähtsad on sellega seoses põllumajandus ja metsandus;

36. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse säilitamine on toiduainete ja sööda tootmise telg, ja seega põllumajandusettevõtjate huvides; toonitab, kui tähtis on mitut sidusrühma kaasav lähenemisviis, millesse kaasatakse aktiivselt ka põllumajandusettevõtjad ja metsandusettevõtted, keda ergutatakse neid probleeme ühiselt lahendama;

37. tuletab meelde, et ühises põllumajanduspoliitikas (ÜPP) on juba vahendeid bioloogilise mitmekesisuse taastamiseks, säilitamiseks ja parandamiseks, näiteks ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad; osutab asjaolule, et põllumajanduse ja metsandusega seotud ökosüsteemide taastamine, säilitamine ja parandamine, k.a Natura 2000 aladel, on üks ELi maapiirkondade arengu kuuest esmatähtsast ülesandest;

38. märgib kahetsusega, et seni ei ole põllumajanduses toimunud bioloogilise mitmekesisuse seisundi mõõdetavat paranemist, kuid tunnistab, et on veel liiga vara hinnata reformitud ÜPP tõelist tulemuslikkust; tunneb heameelt komisjoni kava üle hinnata ÜPP elluviimise edusamme ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid jälgiksid ja hindaksid keskkonnasäästlikumaks muutmise meetmeid ja asjakohaseid ÜPP valdkonda kuuluvaid maaelu arengu meetmeid ning vajaduse korral parandaksid nende tõhusust – sh liikmesriikide paindlikkuse hinnang; kutsub komisjoni üles võtma arvesse oma ÜPP vahearuandes tehtud tähelepanekuid;

39. palub liikmesriikidel kasutada paremini ära olemasolevaid ÜPP ja ühtekuuluvuspoliitika vahendeid, et aidata põllumajandus- ja metsandusettevõtjatel saavutada bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid;
toonitab vajadust edendada taimede geneetiliste ressursside ja traditsiooniliste põllukultuurisortide säästvat kasutust koos säästvate lahendustega põllumajanduses ja metsanduses;

40. rõhutab, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad peaksid põhimõtteliselt olema selliste agro-ökoloogiliste protsesside nagu mullakaitse ja tolmeldamise kaitse ja edendamise alad; palub komisjonil avaldada andmed selle kohta, mitu liikmesriiki on alates määruse (EL) nr 1307/2013 jõustumisest lubanud kasutada niisugustel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel pestitsiide ja väetisi;

41. kutsub komisjoni läbipaistvuse huvides üles avaldama liikmesriikide põhjendused nende keskkonnasäästlikumaks muutmise meetmete valiku kohta;

42. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid, et ÜPP raames eraldatavad rahalised vahendid suunataks keskkonda kahjustava tegevuse toetamiselt ümber säästvate põllumajandustavade rahastamisele ja aruka bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele;

43. rõhutab vajadust kaitsta arengumaade põllumajanduse bioloogilist mitmekesisust, et saavutada toiduga kindlustatus; kutsub seetõttu komisjoni üles investeerima agroökoloogiasse arengumaades, pidades silmas õigusega toidule tegeleva ÜRO eriraportööri soovitusi;

44. palub komisjonil edendada maailma metsade säästvat majandamist, tagades ökoloogilised protsessid ja metsade bioloogilise mitmekesisuse ning tootlikkuse, austades põlisrahvaste õigust elatuda metsaressurssidest; palub lisaks, et komisjon keelaks ära looduslike metsade hävitamise, kaitseks ohustatud liike ning keelustaks toksilised pestitsiidid ja geneetiliselt muundatud puude istutamise;

45. kutsub komisjoni üles võtma bioloogilise mitmekesisuse toetusstrateegia osana rohkem arvesse troopilisi metsi, arvestades nende ökosüsteemide, elupaikade ja eriti ohustatud haavatavate liikide koondatust, nende elutähtsat rolli keskkonna ja kliima tasakaalustamisel ning nende sotsiaalset ja kultuurilist tähtsust põliselanikkonna jaoks;

46. kutsub liikmesriike üles töötama välja ja rakendama metsamajanduskavu, et parandada metsade elupaikade ja liikide kaitseseisundit ning täiustada kättesaadavat teavet; palub komisjonil töötada välja kriteeriumid ja standardid, et koguda teavet metsade bioloogilise mitmekesisuse kohta, tagamaks järjepidevust ja võrreldavust;

47. juhib tähelepanu võimalikule ohule bioloogilise mitmekesisuse jaoks, mida kujutab endast kasvav nõudlus agrokütuste järele ja üha tungivam surve arengumaadele nende tootmiseks, mis tähendab selliste elupaikade ja ökosüsteemide nagu märgalade ja metsade maakasutuse muutmist ja kahjustumist;

48. nõuab tungivalt, et biomassi tootmisega seotud sotsiaalsed ja keskkonnasäästlikkuse kriteeriumid moodustaksid taastuvenergia direktiiviga sätestatud raamistiku sidusa osa;

peab väga oluliseks, et kõigi sektorite jaoks, milles biomassi võidakse kasutada, töötataks välja säästlikkuse standardid koos säästva metsamajandamise kriteeriumitega, millega tagatakse, et bioenergia ei soodusta kliimamuutusi ega muutu maa hõivamise ja toiduga kindlustamatuse lisapõhjuseks;

49. märgib murega, et 90 % maailmas tarbitavast palmiõlist toodetakse Indoneesias ja Malaisias rabametsade arvel, mis põletatakse maha, et teha ruumi suurtele akaatsia- ja õlipalmi istandustele; juhib tähelepanu asjaolule, et Maailmapanga uuringu kohaselt on Indoneesia muutunud suuruselt kolmandaks kasvuhoonegaaside tekitajaks just metsatulekahjude tõttu;

Eesmärk 4

50. palub komisjonil ja liikmesriikidel rakendada reformitud ühist kalanduspoliitikat korrektselt ja viivitamatult, kohaldades ökosüsteemipõhist kalavarude majandamist, et saavutada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärk, edendades muu hulgas säästvaid ja innovaatilisi püügimeetodeid; rõhutab, kui tähtis on vähendada saastet, et kaitsta muu hulgas mere elurikkust ja kalavarusid, ning toetada majanduskasvu meremajanduse abil;

51. rõhutab mereökosüsteemide ja -ressursside põhjapanevat tähtsust rannikuriikide säästva arengu alusena; kutsub liikmesriike üles täitma varasemaid kohustusi täielikult ning tegema koostööd valitsustega ülemaailmsel, piirkondlikul ja riikide tasandil, et suurendada märgatavalt ettevõetavaid sihte ja tegevust, saavutamaks võrdne ning majanduslikult ja ökoloogiliselt säästev kalandus;

52. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et ELil on juhtroll ÜRO mereõiguse konventsiooni raames kokkuleppele jõudmisel mere elurikkuse kaitse ja säästva kasutuse osas riikide jurisdiktsiooni ületavates valdkondades;

53. palub komisjonil teha liikmesriikide ja kolmandate riikidega koostööd, et parandada nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 (ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi kohta) rakendamist;

54. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles parandama ELi merede keskkonna kvaliteeti projektide abil, millega püütakse vähendada keemilist, füüsilist ja mikrobioloogilist reostust mereliikluse säästvuse optimeerimise ja paratamatult ohustatud bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise teel; märgib sellega seoses, et iga aasta jõuab rannikuäärsetest kanalisatsioonisüsteemidest, veeteedest ja prügilatest ookeanidesse 12,7 miljonit tonni plastikut (5 % kogutoodangust), mis rikub terve planeedi keskkonda ja bioloogilist mitmekesisust;

Eesmärk 5

55. nõuab tungivalt, et komisjon koostaks viivitamatult ja kooskõlas määruse (EL) nr 1143/2014 artikliga 4 liidu jaoks probleemsete looduslikku tasakaalu ohustavate võõrliikide täpse ja tervikliku nimekirja, pidades silmas, et sellises nimekirjas ei tuleks piirduda kindlaksmääratud liikide arvuga ning see peaks hõlmama täielikke ja sidusaid rakendusmeetmeid, mida toetatakse piisava rahastamisega ja millega saavutatakse

eesmärgid; rõhutab, et on oluline seda nimekirja pidevalt ajakohastada ja viia läbi täiendav liikide riskianalüüs, et invasiivseid võõrliike käsitlevatel õigusaktidel oleks suurem mõju;

56. kutsub kõiki liikmesriike üles ratifitseerima Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni ballastvee käitlemise konventsiooni, et ennetada invasiivsete võõrliikide levikut mere- ja siseveetranspordis ning aidata kaasa konventsiooni rakendamisele ja eesmärgi saavutamisele;

57. palub liikmesriikidel jälgida eksootiliste liikide importi oma territooriumile ning anda neist regulaarselt aru komisjonile ja teistele liikmesriikidele; nõuab, et rangemalt piirataks ohustatud liikide, sh primaatide, roomajate ja kahepaiksete importi ja eraomamist;

Eesmärk 6

58. palub komisjonil ja liikmesriikidel järk-järgult lõpetada keskkonnale kahjulike toetuste andmine 2020. aastaks, tagada selliste toetuste hindamise lõpuleviimine 2016. aastal ning aruandlusnõuete lisamine ELi asjakohaste sektorite poliitikasse; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid täielikult ja lihtsustaksid üleminekut ringmajandusele;

59. nõuab tungivalt, et ülejäänud liikmesriigid ratifitseeriksid enne 2016. aasta detsembris toimuvat COP-MOP 2 bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni Nagoya protokolli, mis käsitleb juurdepääsu geneetilistele ressurssidele ning nende kasutamisest saadava tulu õiglast ja võrdset jaotamist;

60. tuletab meelde, et ülemaailmsel tasandil aitab EL märkimisväärselt kaasa võitlusele bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vastu ning on koos liikmesriikidega peamine bioloogilise mitmekesisuse kaitse rahastaja ja suurim ametliku arenguabi andja bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas;

61. tunneb heameelt komisjoni juhtprojekti B4Life (2014–2020) üle, kuid usub, et EL peab suurendama oma panust ülemaailmse bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vältimisse, ja nõuab, et EL ja selle liikmesriigid täidaksid oma Hyderabadis võetud kohustused kahekordistada 2015. aastaks bioloogilise mitmekesisusega seotud rahavooge ning säilitada seda taset vähemalt 2020. aastani;

62. rõhutab, et looduslike liikidega seotud kuritegevus ja elupaikade hävimine kujutab endast otsest ja levinud ohtu ülemaailmse bioloogilise mitmekesisuse jaoks; tunnistab, et looduslike liikidega kaubitsemise väljajätmine ja vähesed meetmed, mis on seotud ELi osalemisega ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsioonis (CITES), on ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia tõsised puudujäägid; toonitab, et kiiresti on vaja võtta koordineeritud meetmeid, võitlemaks ebaseadusliku looduslike liikidega kauplemise vastu; palub, et komisjon esitaks ambitsioonika tegevuskava, mis käsitleb võitlust looduslike looma- ja taimeliikide ja nendest saadud toodete ebaseadusliku kaubitsemise vastu, ja nõuab, et sarnaseid meetmeid võetaks metsade hävitamise ja metsade seisundi halvenemise vastu;

Loodust käsitlevate direktiivide toimivuskontroll

63. rõhutab, et loodust käsitlevad direktiivid on looduspoliitika alustalad nii ELis kui ka rahvusvahelisel tasandil; on arvamusel, et tänu oma kokkuvõtvale, sidusale ja järjepidevale olemusele võib loodust käsitlevaid direktiive vaadelda kui aruka reguleerimise vahendeid *avant la lettre*;

64. rõhutab, et Natura 2000 on veel suhteliselt uus võrgustik, mille potentsiaali täieliku ärakasutamiseni ei ole veel kaugeltki jõutud; on seisukohal, et loodust käsitlevad direktiivid on endiselt asjakohased ja parimad tavad nende rakendamisel kinnitavad nende tõhusust; rõhutab, et loodust käsitlevates direktiivides on palju paindlikkust, k.a võimalus kohandamiseks vastavalt teaduse ja tehnika arengule; märgib, et arukas rakendamine ja rahvusvaheline koostöö on bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamisel kesksel kohal;

65. on vastu loodust käsitlevate direktiivide võimalikule läbivaatamisele, sest see ohustaks bioloogilise mitmekesisuse strateegia rakendamist, millega kaasneks pikem õiguskindlusetuse ajavahemik ja risk, et nõrgestatakse seadusandlikku kaitset ja rahastamist, ja et see oleks halb looduse, inimeste ja äri jaoks; rõhutab sellega seoses, et loodust käsitlevate direktiivide jätkuval kontrollimisel õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi raames tuleks keskenduda rakendamise täiustamisele;

66. on veendunud, et loodust käsitlevate direktiivide ja bioloogilise mitmekesisuse strateegia eesmärkide saavutamisega seotud raskuste põhjuseks on enamasti mitte õigusaktid, vaid peamiselt nende mittetäielik, lahknev ja ebapiisav rakendamine, jõustamine ja integreerimine muude poliitikavaldkondadega;

67. rõhutab, et loodust käsitlevates direktiivides on palju paindlikkust, mis hõlbustab nende rakendamist ja võtab arvesse majanduslikke, sotsiaalseid, kultuurilisi ja piirkondlikke nõudeid, nagu sätestatud elupaikade direktiivis; nõuab sellegipoolest tungivalt, et komisjon täpsustaks nende tõlgendamise ja rakendamise suuniseid, et vältida kitsaskohti ja need kaotada;

68. nõuab suurte kiskjate rolli ja võimalike kohandamismeetmete kasutuselevõtu üksikasjalikku uurimist, tagamaks, et säilitatakse bioloogiline mitmekesisus, põllumajanduslik maastik ja sajanditepikkune tava lasta kariloomadel mägipiirkondades rohtu süüa;

69. tunnistab ELi loodust käsitlevate õigusaktide kasu ökosüsteemide, elupaikade ja kaitstud alade liikide kaitsele; peab siiski kahetsusväärseks, et Prantsusmaa äärepoolseimad piirkonnad, mis kujutavad endast liikide ja ökosüsteemide ainulaadseid reserve ja moodustavad märkimisväärse osa Euroopa ja kogu maailma bioloogilisest mitmekesisusest, on kõnealusest õigusraamistikust ja kõikidest nende eripäradele kohandatud õigusraamistikest välja jäetud; toonitab aga kõigi nendes piirkondades LIFE+ programmist rahastatud projektide ja Euroopa algatuse BEST edu bioloogilise mitmekesisuse kaitse tugevdamisel ning äärepoolseimate piirkondade ning ülemeremaade ja -territooriumite kliimamuutustega kohandamisel;

70. palub, et komisjon võtaks pärast ettevalmistavat meedet BEST kasutusele jätkusuutliku

rahastamismehhanismi bioloogilise mitmekesisuse kaitseks äärepoolseimates piirkondades ning ülemeremaades ja -territooriumitel;

Tulevik: täiendavad meetmed

71. on arvamusel, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine väljaspool looduskaitsealasid kujutab endast lünka strateegias; ergutab komisjoni ja liikmesriike koguma teavet nende elupaikade ja liikide kohta ning töötama välja nõuetekohased raamistikud, et hoida ära elupaikade killustumist ning bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste summaarset vähenemist, tehes koostööd kohalike asutuste ja kodanikuühiskonnaga;

72. on arvamusel, et selline raamistik peab hõlmama täiendavate meetmete kogumit, mis on suunatud bioloogilise mitmekesisuse vähenemise algpõhjustele ning parandavad bioloogilise mitmekesisuse integreerimist sektorite poliitikasse, sh põllumajandus, metsandus, kalandus, energia ja transport;

73. ergutab liikmesriike tagama linnplaneerimise algatustega Natura 2000 võrgustiku ruumi üksikasjalikult läbimõeldud kasutuse ja piisava kaitse, avatud ruumi püsimajäämise – valides eelkõige pastoraalse lähenemisviisi, mitte jättes maad unarusse, mis suurendaks looduslikke ohte, nagu laviinid, mudalaviinid ja maalihked – ja looma ühtse sinise ja rohelise taristu võrgu maapiirkondades ja linnades, samas säilitades vajaliku majandustegevuse õiguskindluse; palub komisjonil koostada ülevaade parimatest tavadest selles valdkonnas;

74. usub, et tõhusaks ja sihipäraseks olemasolevate ressursside kasutuselevõtuks on keskse tähtsusega, et komisjon töötaks välja konkreetsed kriteeriumid looduskapitali rahastamisvahendi jaoks, mis peavad tagama, et projektidel oleks nõuetekohane, teaduslikult tõendatav positiivne mõju bioloogilisele mitmekesisusele; on arvamusel, et LIFE projektid tuleks siduda rahastamisega teistest programmidest, näiteks struktuurifondidest, et laiendada ja korrata edukaid projekte kogu ELis ning luua suurem mitmekordistav mõju;

75. palub komisjonil laiendada mitme fondi lähenemisviisi bioloogilise mitmekesisuse rahastamisele ning nõuab mitmesuguste rahastamisvahendite paremat sidumist;

76. palub komisjonil ja liikmesriikidel parandada asjaomaste poliitikavaldkondade sidusust, et lisada neisse bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid, tagades samal ajal, et uue mitmeaastase finantsraamistikuga kindlustatakse bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste summaarse vähenemise vältimine;

77. palub komisjonil moodustada kõrgetasemeline looduskapitali töörühm, et saavutada need eesmärgid, omistades neile suuremat poliitilist nähtavust ja tähtsust;

78. peab kahetsusväärseks, et ELi keskkonda käsitlevate õigusaktide suhtes ei kohaldata sidusat ja tõhusat keskkonnajärelevalvet ja seiret, mille eesmärk on teha kindlaks ja ennetada keskkonda käsitlevate õigusaktide rikkumine mitmesugustes sektorites, k.a looduskaitsealadel; tunneb heameelt ettevalmistava töö üle, mida tehakse ELi keskkonnajärelevalve raamistiku loomiseks, ja palub komisjonil esitada viivitamata seadusandlik ettepanek;

79. rõhutab, kui oluline on innovatsioon, teadusuuringud ja arendustegevus, et saavutada loodust käsitlevate direktiivide eesmärgid, ja palub komisjonil ja liikmesriikidel keskenduda eelkõige seostele bioloogilise mitmekesisuse ning majandusliku heaolu ja kasude vahel inimeste tervisele, ning koordineerida andmekogumismeetmeid; tuletab meelde, et teadmistes on endiselt suured lüngad mereökosüsteemide ja kalavarude seisundi osas; palub liikmesriikidel tagada, et kogutakse andmeid kalanduse ja vesiviljeluse mõju kohta laiemale keskkonnale ning et need tehakse avalikult kättesaadavaks;

80. palub komisjonil ja liikmesriikidel käivitada viivitamata Euroopa tolmeldajate teemaline algatus, pöörates erilist tähelepanu mesilasi ja teisi tolmeldajaid mõjutavate taimede resistentsusele kahjurite suhtes ning võttes aluseks juba läbiviidud poliitika liikmesriikides, ning teha viivitamata ettepanekuid mulla raamdirektiivi, õiguskaitse kättesaadavuse direktiivi ja läbivaadatud ELi keskonnajärelevalve õigusraamistiku kohta;

81. toonitab murega üha suuremat teaduslike tõendite kogu, mille kohaselt on neonikotinoide grupi pestitsiididel negatiivne mõju sellistele olulistele teenustele nagu tolmeldamine ja looduslik kahjuritõrje; kutsub seepärast komisjoni üles säilitama neonikotinoide kasutamise keeldu;

82. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kohaldaksid ettevaatuspõhimõtet täiel määral, kui nad annavad luba geneetiliselt muundatud elusorganismide kasutamiseks ja keskkonda laskmiseks, et hoida ära mis tahes negatiivne mõju bioloogilisele mitmekesisusele;

83. rõhutab, kui tähtis on programm LIFE ning eelkõige looduse ja bioloogilise mitmekesisuse allprogrammid keskkonna jaoks, et kaitsta ja tugevdada Euroopa bioloogilist mitmekesisust;

84. on kindlalt veendunud, et keskkond ja innovatsioon täiendavad teineteist, ning viitab konkreetselt looduspõhistele lahendustele, mis pakuvad nii majanduslikult kui ka ökoloogiliselt nutikaid lahendusi sellistele väljakutsetele nagu kliimamuutus, ressursside nappus, saaste ja antimikroobikumiresistentsus; palub asjaomastel huvirühmadel pöörata eelpool nimetatule tähelepanu programmi Horisont 2020 raames; palub liikmesriikidel olla tõhusam ning jätta seadusandlikku manööverdamisruumi, et hõlbustada arukaid lahendusi, mis annavad bioloogilise mitmekesisuse puhul positiivseid tulemusi;

85. rõhutab seotust bioloogilise mitmekesisuse, kliimamuutuse ja ressursside nappuse küsimuste vahel; tuletab meelde, et kliimamuutuste taseme hoidmine oluliselt alla 2 °C võrreldes tööstusajastu eelse tasemega on väga tähtis bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ärahoidmiseks; tuletab samas meelde, et mitmed ökosüsteemid toimivad looduslike ohtude puhvrina, aidates seega kaasa kliimamuutustega kohanemise ja kliimamuutuste leevendamise strateegiatele;

86. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma seda arvesse, tagades ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia täieliku integreerimise ELi aruteludesse, mida

peetakse uue rahvusvahelise kliimamuutuste kokkuleppe küsimuses, võttes eelkõige arvesse asjaolu, et ELi rahastatud projekti ROBIN andmetel on bioloogilise mitmekesisuse kaitse osa kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise lahendusest, eriti kuna troopilised metsad võivad leevendada 25 % kasvuhoonegaaside koguheitest;

87. kutsub komisjoni üles lisama sõlmitavatesse rahvusvahelistesse lepingutesse keskkonna ja kliimamuutustega seotud küsimused ning teostama keskkonnaanalüüse, milles keskendutakse bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja parandamise võimalustele; rõhutab, et on oluline süstemaatiliselt kindlaks teha võimalik mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja seda hinnata; kutsub komisjoni üles võtma järelmeetmeid uuringu „Identification and mitigation of the negative impacts of EU demand for certain commodities on biodiversity in third countries" (Kolmandate riikide bioloogilisele mitmekesisusele ELi nõudlusest teatavate kaupade järele tingitud negatiivse mõju kindlakstegemine ja leevendamine) tulemustele, esitades ettepanekuid võimaluste kohta, kuidas vältida või minimeerida teatavate ELi tootmis- ja tarbimismudelite põhjustatud bioloogilise mitmekesisuse vähenemist maailmas;

88. nõuab tungivalt, lähtudes ettevaatusprintsiibist ja ennetavate meetmete võtmise põhimõttest ning võttes arvesse ebatraditsiooniliste süsivesinike kaevandamiseks kasutatava hüdrofrakkimisega seotud riske ja selle negatiivset mõju kliimale, keskkonnale ja bioloogilisele mitmekesisusele, samuti ELi õiguskorras kildagaasi tootmisega seoses ilmnenud puudujääke, et liikmesriigid ei lubaks ELis ühtegi uut hüdrofrakkimise tegevust;

89. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et 2014. aasta oktoobris vastu võetud Guadeloupe'i tegevuskava viidaks ellu, ja luua vajalikud vahendid bioloogilise mitmekesisuse kaitseks äärepoolseimates piirkondades ning ülemeremaades ja -territooriumitel;

90. rõhutab ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia ülemaailmset rolli; palub komisjonil integreerida bioloogilise mitmekesisuse sätted käimasolevatesse kaubandusläbirääkimistesse ning integreerida bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid ELi kaubanduspoliitikasse;

91. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Bioloogilise mitmekesisuse kadumine on kaotus loodusele, inimesele ja majandusele

Bioloogiline mitmekesisus on ainulaadne erinevate ökosüsteemide, elupaikade, liikide ja geenide kooslus maa peal, millest inimene on üks osa. See on kõikehõlmav iseseisev väärtus. Sellele lisaks sõltuvad inimesed bioloogilisest mitmekesisusest väga. Tänu sellele saavad nad palju väärtuslikke ökosüsteemi ressursse, näiteks puhast õhku, puhast vett, toorainet, põllukultuuride tolmeldajaid ja kaitset üleujutuste vastu, mis on vaid mõned pikast loetelust. Bioloogiline mitmekesisus on esmatähtis vundament meie tervise, heaolu ja majanduse jaoks.

Bioloogiline mitmekesisus on surve all nii kogu maailmas kui ka Euroopas. Liigid surevad välja väga kiiresti. Selles on süüdi inimtegevus. Elupaikade muutumine, saaste, üleekspluateerimine, invasiivsete võõrliikide sissetung ja kliimamuutus on peamisteks teguriteks bioloogilise mitmekesisuse vähenemisel.

Bioloogilise mitmekesisuse kadumine on ennekõike kahjulik ning kaotuseks loodusele, inimesele ja majandusele: See seab põhiteenuste ökosüsteemi teenuste ohtu ja õõnestab looduslikku vastupanuvõimet reageerida maa pakutavatele uutele ülesannetele. Uuringuga „Global risks perception survey 2014" (Ülemaailmsete riskide taju uuring 2014) näitas Maailma Majandusfoorum bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja kokkuvarisemise all kannatavat 10 peamist ökosüsteemi Piirnormide ületamine ja planeedi ressursside ülemäärane tarvitamine põhjustab pöördumatuid muutusi. Bioloogilise mitmekesisuse vähenemine on seega lahutamatult seotud selliste küsimustega nagu kliimamuutus ja ressursside nappus, mis samuti paistab selgelt silma uues 2030. aasta säästva arengu kavas.

Euroopa bioloogilise mitmekesisuse strateegia 2020

Euroopa on teinud jõupingutusi, et peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, kuid 2010. aastal see ei õnnestunud. Seetõttu töötas EL 2011. aastal välja uue strateegia. Riigipead ja valitsusjuhid määrasid kindlaks eesmärgi peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine, nende taastamine maksimaalsel võimalikul määral 2020. aastaks ja bioloogilise mitmekesisuse kao peatamine kogu maailmas.

Strateegia põhineb kuuel eesmärgil, mis hõlmavad järgmisi konkreetseid tegevusi: 1) linnudirektiivi ja loodust käsitlevate direktiivide (looduskaitse direktiivide) täielik rakendamine; 2) ökosüsteemide ja nende teenuste säilitamine ja parandamine; 3) põllumajanduse ja metsanduse rolli suurendamine bioloogilise mitmekesisuse säilitamisel ja suurendamisel; 4) ressursside säästliku kasutamise tagamine; 5) võõrliikide vastu võitlemine ja 6) ELi suurem panus bioloogilise mitmekesisuse taastamisse globaalsel tasandil.

Vahehinnang: veel kaugel poole teeni jõudmisest

2015. aastal on täiesti selge, et kui ei tehta märkimisväärseid täiendavaid jõupingutusi, ei saavuta EL 2020. aastal taas kord kokkulepitud eemärke. Arvud kõnelevad enda eest ise. EL 28 riigi ökoloogiline jalajälg ületab Euroopa bioloogilise võimekuse kahekordselt. Ligi 23% liikidest ja 16% elupaikadest on heas seisukorras. Peamise eesmärgi saavutamiseks on tehtud

liiga vähe edusamme. Vähemalt kahe eesmärgi suunas on tehtud märkimisväärseid edusamme (eesmärk 4 kalapüük ja eesmärk 5 invasiivsed võõrliigid). Teiste eesmärkide suunas astutud sammud on ebapiisavad ja murettekitavad nii põllumajanduse kui ka metsanduse seisukohalt.

Üldine suund on endiselt ääretult kurb ja murettekitav. Vahehindamine kinnitab varasemaid tulemusi aruannetest SOER 2015 ja "Looduse seisund". Ka rahvusvaheline uuring "Global Biodiversity Outlook Report 2014" kinnitab sama suunda: vaatamata märkimisväärsetele pingutustele ja edusammudele sellistes valdkondades ei ole võimalik kõiki Aichi eesmärke saavutada 2020. aastaks ilma oluliste täiendavate jõupingutusteta.

Samas mõjub paljulubavalt ja julgustavalt, et suunitletud jõupingutused ja investeeringud loodusesse ja bioloogilise mitmekesisusse on tõepoolest kaasa toonud edulugusid. Teatud liikide taastamine on selge näide sellest. Raportöör soovitab rakendada parimaid tavasid muutuste kiirendamise eesmärgil. Sest kuigi edu ei suuda kompenseerida üldist negatiivset suundumust, on ilmne, et vaja oleks ajakohastada kehtivaid õigusakte, et 2020. aasta eesmärgid on saavutatavad, et on veel suur potentsiaal olukorra parandamiseks.

Poliitilise tahte rakendamine, järelevalve ja integratsioon

Raportöör nõuab tugevamat poliitilist tahet mitmekesisuse vähenemise vastu võitlemiseks ning selle muutmiseks poliitiliseks prioriteeks. Kaheksa sidusrühma peavad üksteisele lähenema, kusjuures see hõlmab nii piirkondlikke ja kohalikke osalejaid, kes mängivad olulist erilist rolli.

Olemasolevate õigusaktide parem rakendamine ja järelevalve on raportööri jaoks võtmeteguriks edasiminekul.
Siin tõusevad esile loodusdirektiivid pildis: linnudirektiivi ja loodusdirektiivi täielik rakendamine on tõepoolest kogu bioloogilise mitmekesisuse strateegia realiseerumise eelduseks. Looduskaitsedirektiivid on looduskaitse alustalad nii ELis kui rahvusvahelisel tasandil ning looduse direktiivid sidusal ja järjepideval kujul, mida võib pidada aruka reguleerimise eelduseks enne direktiivide koostamist. Tänu loodusdirektiividele on ELil ainulaadne võrgustik Natura 2000, kuhu kuulub 26 000 kaitseala, millest 18% moodustab maismaa ja 6% mereala. Raportöör kinnitab, et Natura 2000 on veel suhteliselt uus võrgustik, mille täispotentsiaali saavutamine on veel kaugel.

Raportöör on selgelt selle vastu, et muuta looduskaitse direktiive, sest see seaks ohtu bioloogilise mitmekesisuse strateegia rakendamise, tooks endaga kaasa pikaajalises õigusliku ebakindluse ja nõrgendaks õigusaktide mõju. Lisaks on raportöör veendunud, et probleem ei ole seaduses, vaid peamiselt selle puudulikus ja ebapiisavas rakendamises ja jõustamises. Seetõttu peab raportöör palju tõhusamaks, et nii komisjon kui ka pädevad liikmesriikide asutused astuksid omavahel dialoogi, et seadust paremini rakendada. Paremad suunised, range jõustamine ja heade tavade järgimine on väga oluline.

Kollektiivset ja tasandeid hõlmavat lähenemisviisi on vaja tõhusalt rakendada, et peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, mis on endiselt probleemiks. Lisaks on bioloogilise mitmekesisuse integreerimine ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) väljakutse. Raportöör kutsub üles rakendama keskkonnasäästlikkuse meetmeid ja muid vahendeid seoses maaelu arenguga ja bioloogilise mitmekesisuse monitoorimisega ning palub anda hinnang ja meetmeid intensiivistada;

Investeerimine loodusesse ja bioloogilisse mitmekesisusse on ühiskondlikult ja majanduslikult vajalik

Raportöör toetab moraalset argumenti, et tuleb kaitsta bioloogilist mitmekesisust, sest tal on suur sisemine väärtus, ja hoida meie planeeti võimalikult säästlikult tulevaste põlvede jaoks. Lisaks on raportöör seisukohal, et investeerimine loodusesse ja bioloogilisse mitmekesisusse pakub võimalusi, mis on sotsiaalmajanduslikult mõistlikud ja vajalikud. Raportöör avaldab kahetsust, et kontrast looduse ja majandusliku arengu vahel taas liiga tugevalt avaldub. Hädasti on vaja suhtumise muutumist. Majandusliku väärtustamise süsteemi TEEB-meetoditega on võimalik, et hoolimata kõikidest puudustest saab mängida olulist rolli ja aidata kaasa teadlikkuse suurendamisele, kasutades paremini kättesaadavaid vahendeid.

Need arvud näitavad suurt sotsiaalmajanduslikku mõju bioloogilisele mitmekesisusele konkreetselt:

- mittepoliitilised asutused leiavad, et aastatepikkuse ökosüsteemi väärtuste kadu võib olla 7% kogu SKPst;
- sotsiaalmajanduslikud kulud 2020. aasta eesmärkide mittetäitmise eest ulatuvad 50 miljardi euroni aastas;
- üks kuuest töökohast ELis on mingil määral sõltuvuses loodusest; 4,5 miljonit töökohta ELis on sõltuvuses ökosüsteemidest, mis kuuluvad Natura 2000 kaitsealasse;
- putukate tolmlemisest saadav väärtus on hinnanguliselt 15 miljardit eurot aastas;
- invasiivsete võõrliikide tekitatud kahju ELis on hinnanguliselt 12 miljardit eurot aastas;
- Natura 2000 haldamise kulu (5,8 miljardit eurot aastas) on mitu korda väiksem kui väärtus, mis toodab Natura 2000 (200–300 miljardit eurot).

Investeerimine loodusse ja bioloogilisse mitmekesisusse nõuab loomulikult rahalisi kulutusi. Ent sel põhjusel on palju vastaseid looduse lisaväärtuse ja bioloogilise mitmekesisuse mittekahjustamise poliitikale.

Kodanike hääl

Kodanikud peavad loodust ja bioloogilist mitmekesisust oluliseks. Vastavalt Eurobaromeetri ankeedile Euroopa bioloogilise mitmekesisuse säilitamise kohta („Special Eurobarometer 436”) kannatab vähemalt kaheksa ELi kodanikku kümnest bioloogilise mitmekesisuse kadumisest tulenevate mõjude tõttu. Kodanikud olid ka selgelt oma hääle kuuldavaks teinud viimasel avalikul arutelul internetis looduskaitse direktiivide sobivuse kontrolli teemal. Selles arutelus oli rekordiliselt 552 470 osalejat (võrdluseks: see on kolm korda rohkem kui oli vastuseid TTIPi kohta). Kampaania „Nature Alert Campaign” mängis siinkohal otsustavat rolli.

Samuti selgub Eurobaromeetrist, et kodanikud tahavad rohkem informatsiooni bioloogilise mitmekesisuse vähenemise kohta ja et enamik kodanikest ei ole teadlikud Natura 2000st. Tundmatust ei osata ka hoolida. Et suurendada avalikkuse toetust investeeringutele loodusse ja bioloogilisse mitmekesisusse, on raportöör seisukohal, et väga oluline on suurendada kodanike toetust. Bioloogilise mitmekesisuse sotsiaalmajanduslik väärtus ja selle

vähenemisest tulenevaid mõjusid tervisele, heaolule ja jõukusele on oluline valgustada. Kõigi tasandite poliitikategijatel on suur ülesanne.

Vajalikud on lisategevused

Raportöör on arvamusel, et täiendavaid innovaatilisi lahendusi on vaja, et peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja teeb selleks mitmeid konkreetseid ettepanekuid:

- rohelise taristu üleeuroopalise võrgu (TEN-G) konkreetse rakendamise eeltingimuseks on mõlemale poolele soodus olukord looduses ja majanduses;
- looduskaitse ei tohiks piirduda looduskaitsealadega. Vajalik on tagada põhiline kvaliteedi olemus ja vältida bioloogilise mitmekesisuse vähenemist väljaspool neid kaitsealasid moodustavad praeguseid strateegiaid. Euroopa raamistik, et ennetada ja vältida puhaskahjumit bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenustes, on selle nõude rahuldamise alus;
- tõhusamad ja sihtotstarbelised vahendid on konkreetsed kriteeriumid rahastamisvahenditeks, mille abil tagada looduslikku kapitali need peavad olema tagatud, et projektid avaldaksid tõendatavat positiivset mõju bioloogilisele mitmekesisusele;
- usaldusväärsete ja võrreldavate andmete kogumiseks on vaja veel uurida põhjalikumalt seost tervise ja bioloogilise mitmekesisuse kadumise ja tolmeldajate vahel ning selleks on vaja lisameetmeid;
- Looduspõhised lahendused saavad anda olulise panuse probleemidega tegelemisesse kliimamuutuse seisukohalt, sh lahendada järgmisi küsimusi: saab keskenduda rohelise linna plaanile ja see annab olulise temperatuurilanguse linnas. Raportöör peab oluliseks, et üksikisikud saaksid anda oma osa, kui mõelda kvootidele, mis on taas tõusuteel ning üha enam on tuntust kogunud elava aia põhimõte.

Kokkuvõte

Loodusel on pisarad silmis. Küsimus on selles, kas see signaal raputab meid ärkvele ja innustab edasi tegutsema. Raportöör on veendunud, et bioloogilise mitmekesisuse ja looduse kaitse peab keskenduma arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale Euroopale ja nõuab rohkem poliitilist tahet tõhusalt peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine. See on vajalik loodusele endale, tervisele, heaolule ning meie laste ja lastelaste jõukusele.

8.12.2015

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile

ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia vahehindamise kohta
(2015/2137(INI))

Arvamuse koostaja: Jordi Sebastià

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et ülemaailmsel tasandil aitab EL märkimisväärselt kaasa võitlusele bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vastu ning on koos liikmesriikidega peamine bioloogilise mitmekesisuse kaitse rahastaja ja suurim ametliku arenguabi andja bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas, kusjuures ajavahemikul 2006–2013 on rahastamine kahekordistunud; rõhutab siiski vajadust suurendada ELi panust bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse ülemaailmsel tasandil, et saavutada õigeaegselt Aichi bioloogilise mitmekesisuse eesmärgid;

2. toonitab bioloogilise mitmekesisuse otsustava tähtsusega rolli säästva arengu eesmärkide puhul, eelkõige seoses 14. eesmärgiga kaitsta ja kasutada säästvalt ookeane, meresid ja mereressursse ning 15. eesmärgiga taastada maismaaökosüsteemide säästev kasutamine ning kaitsta ja edendada seda, tagada metsade säästev majandamine, võidelda kõrbestumise vastu ning peatada ja pöörata ümber mulla degradeerumine ja peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine; tuletab meelde, et ELil on uskumatu bioloogiline mitmekesisus, eelkõige tänu äärepoolseimatele piirkondadele, kuid ühtlasi tänu sellega seotud ülemeremaadele ja -territooriumidele; nõuab seetõttu, et EL jätkaks kindlalt bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni täiendavat tugevdamist ja tagaks selle tulemusliku rakendamise;

3. märgib, et elupaikade killustumine, kahjustumine ja hävimine maakasutuse muutuse, kliimamuutuste, jätkusuutmatute tarbimismudelite ja merede ebasäästliku kasutamise tõttu on mõned peamised tegurid, mis põhjustavad bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ELis ja väljaspool seda; rõhutab sellega seoses vajadust teha kindlaks ja kehtestada näitajad, millega ühemõtteliselt ja teaduslikult hinnata bioloogilise mitmekesisuse seisundit antud alal või piirkonnas, ning toetada mõistlikku ja säästvat ressursikasutust nii ELis kui ka ülemaailmsel tasandil, sealhulgas arengumaades, ning eelkõige nõuab tungivalt, et EL

seoks oma rahvusvahelised kohustused bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas paremini oma kliimamuutuste strateegia ja strateegiaga „Euroopa 2020”; rõhutab, et ressursitõhusam majandus ja ületarbimise vähendamine võivad aidata ELil vähendada oma sõltuvust loodusvaradest, eelkõige nendest, mis pärinevad väljastpoolt Euroopat; tuletab ühtlasi meelde, et ökosüsteemipõhised lähenemisviisid kliimamuutuste leevendamisele ja nendega kohanemisele võivad pakkuda kulutõhusaid alternatiive tehnoloogilistele lahendustele, samas sõltub paljude rakendusteaduste areng loodusvarade pikaajalisest kättesaadavusest ja mitmekesisusest;

4. nõuab keskkonnakahjulike toetuste kaotamist kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” ja Aichi bioloogilise mitmekesisuse kolmanda eesmärgiga;

5. mõistab hukka asjaolu, et ELi võetud meetmed bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ümberpööramiseks jäävad endiselt alla Euroopa bioloogilisele mitmekesisusele avaldatavale jätkuvale ja suurenevale survele, mis tuleneb näiteks maakasutuse muutusest, saastest ja kliimamuutustest; tuletab meelde, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine läheb kalliks maksma kogu ühiskonnale tervikuna, eriti sellistes majandussektorites osalejatele, mis otseselt sõltuvad ökosüsteemiteenustest, nagu põllumajandustootjad; nõuab, et EL integreeriks bioloogilise mitmekesisuse kõigisse majandussektoritesse ja võimaldaks koostoimet erinevate mitmepoolsete rahvusvaheliste keskkonnalepingute rakendamises;

6. on seisukohal, et bioloogilise mitmekesisuse majanduslik väärtus peaks kajastuma näitajates, mis suunavad otsustamist (ilma, et see tooks kaasa bioloogilise mitmekesisuse kaubastamise) ning ulatuvad SKPst kaugemale; on veendunud, et see aitab kaasa säästva arengu eesmärkide saavutamisele; nõuab sellega seoses bioloogilise mitmekesisuse väärtuste süstemaatilist integreerimist riiklikesse arvepidamissüsteemidesse säästva arengu eesmärkide jälgimisprotsessi raames;

7. tuletab meelde, et kliimamuutuste taseme hoidmine oluliselt alla 2 °C võrreldes tööstusajastu eelse tasemega on väga tähtis bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ärahoidmiseks; tuletab samas meelde, et mitmed ökosüsteemid toimivad looduslike ohtude puhvrina, aidates seega kaasa kliimamuutustega kohanemisele ja leevendusstrateegiale;

8. tuletab meelde, et metsades leidub ligikaudu 90 % maapealsest bioloogilisest mitmekesisusest, samas kui nendest sõltub üle miljardi inimese elatis; märgib murega, et kasvav rahvusvaheline nõudlus puitbiomassi järele võib ohustada bioloogilist mitmekesisust ja metsade ökosüsteeme, millest sõltub vaeste inimeste elatis; kardab, et ELi impordisõltuvus võib põhjustada laialdast raadamist arengumaades ja ebaseaduslikku raiet ning nõrgestada metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahalduse ja puidukaubanduse (FLEGT) tegevuskava raames sõlmitud vabatahtlikke partnerluslepinguid; tuletab ka meelde, et biomassi suurenenud kasutamine võib kaasa tuua metsandustavade intensiivistumise ja metsade süsinikuvaru vähenemise, seades seeläbi ohtu eesmärgi hoida kliima soojenemise tõus alla 2 °C; nõuab, et EL töötaks välja raadamist ja metsade seisundi halvenemist käsitleva tegevuskava, mis on kohaldatav ülemaailmselt, sealhulgas arengumaades, jätkates samas oma algatusi hea metsahalduse tugevdamiseks, eelkõige FLEGT-lepingute kaudu;

9. nõuab tungivalt, et biomassi tootmisega seotud sotsiaalsed ja keskkonnasäästlikkuse

kriteeriumid moodustaksid taastuvenergia direktiivi raamistiku sidusa osa; peab väga oluliseks, et kõigi sektorite jaoks, milles biomassi võidakse kasutada, töötataks välja säästlikkuse standardid koos säästva metsamajandamise kriteeriumidega, millega tagatakse, et bioenergia ei soodusta kliimamuutusi ega muutu maa hõivamise ja toiduga kindlustamatuse lisapõhjuseks;

10. kutsub komisjoni ja liikmesriike tungivalt üles seadma 2020. aasta eesmärkide saavutamise esmatähtsale kohale; nõuab mitmeid sidusrühmi hõlmavat lähenemisviisi ning rõhutab piirkondlike ja kohalike osalejate keskset rolli selles protsessis; rõhutab, et üldsuse suurem teadlikkus bioloogilisest mitmekesisusest ja toetus sellele on samuti olulised;

11. tuletab meelde, et agrokütuste laiem kasutamine, mis põhineb peamiselt ulatusliku tööstusliku monokultuursuse ja intensiivse põllumajanduse levikul, kahjustab keskkonda, bioloogilist mitmekesisust, mulla viljakust ja vee kättesaadavust; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et biokütuseid käsitlev ELi poliitika on kooskõlas ELi võetud kohustustega bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raames, kliimapoliitika ja sellega seotud kohustustega (sealhulgas ÜRO 21. kliimamuutuste konverentsi raames võetud kohustustega) ning ÜRO REDD-programmi (ÜRO koostööprogramm, mis käsitleb raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate heitkoguste vähendamist arengumaades) eesmärkidega;

12. märgib murega, et 90 % maailmas tarbitavast palmiõlist toodetakse Indoneesias ja Malaisias rabametsade arvel, mis põletatakse maha, et teha ruumi suurtele akaatsia- ja õlipalmi istandustele; juhib tähelepanu asjaolule, et Maailmapanga uuringu kohaselt on Indoneesia muutunud suuruselt kolmandaks kasvuhoonegaaside tekitajaks just metsatulekahjude tõttu;

13. rõhutab vajadust kaitsta arengumaade põllumajanduse bioloogilist mitmekesisust, et saavutada toiduga kindlustatus; kutsub seetõttu komisjoni üles investeerima agroökoloogiasse arengumaades, pidades silmas õigusega toidule tegeleva ÜRO eriraportööri soovitusi;

14. märgib, et ELi arenguabi ning ELi ja Aafrika riikide vahel sõlmitud kaubanduslepingud mõjutavad seemneid käsitlevate õigusaktide reformi Aafrikas, hõlmates intellektuaalomandi kaitse sätteid eesmärgiga lihtsustada piiriülest seemnekaubandust ja kaitsta kaubanduslikke seemnesorte; palub komisjonil tagada, et ELi kohustused seoses taimegeneetiliste ressursside toidu ja põllumajanduse tarbeks kasutamise rahvusvahelises lepingus sätestatud põllumajandustootjate õigustega kajastuksid kogu seemnepoliitika arendamisele antavas tehnilises ja rahalises abis; nõuab ka, et EL toetaks vastavalt toiduga kindlustatuse poliitikaraamistikule selliseid intellektuaalomandiõiguste süsteeme, millega soodustatakse kohalikele oludele sobivate seemnesortide ja põllumajandustootjate kogutud seemnete aretamist;

15. nõuab bioloogilise mitmekesisuse staatuse ümberhindamist põllumajanduses, võttes arvesse ühise põllumajanduspoliitika vahehindamise raames esitatud Euroopa Parlamendi järeldusi;

16. tuletab meelde, et kliimamuutused, elupaikade muutmine, invasiivsed võõrliigid, karjatamine, muutunud hüdroloogia, maa hõivamine, monokultuursus, liha ületarbimine,

transpordivõrkude laienemine ja ebasäästlik energiakasutus avaldavad kasvavat survet bioloogilisele mitmekesisusele üle maailma, sest toovad kaasa maa killustumise, süsinikdioksiidi taseme tõusu ja elupaikade kadumise;

17. nõuab, et EL vähendaks kooskõlas poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõttega oma bioloogilisele mitmekesisusele jäetavat jalajälge kõikjal maailmas ja viiks selle vastavusse ökosüsteemide ökoloogiliste piiridega, tehes edusamme bioloogilise mitmekesisuse peamiste eesmärkide saavutamise valdkonnas ja täites bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise alaseid kohustusi; nõuab ka, et EL toetaks arengumaid nende jõupingutustes kaitsta bioloogilist mitmekesisust ja tagada selle säästev kasutamine;

18. kutsub komisjoni üles lisama sõlmitavatesse rahvusvahelistesse lepingutesse keskkonna ja kliimamuutustega seotud küsimused ning teostama keskkonnaanalüüse, mis keskenduvad bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja parandamise võimalustele; rõhutab, et on oluline süstemaatiliselt kindlaks teha võimalik mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja seda hinnata; kutsub komisjoni üles võtma järelmeetmeid seoses uuringu „Identification and mitigation of the negative impacts of EU demand for certain commodities on biodiversity in third countries” (Kolmandate riikide bioloogilisele mitmekesisusele ELi nõudlusest teatavate kaupade järele tingitud negatiivse mõju kindlakstegemine ja leevendamine) järeldustega, esitades ettepanekuid võimaluste kohta, kuidas vältida või minimeerida teatavate ELi tootmis- ja tarbimismudelite põhjustatud bioloogilise mitmekesisuse vähenemist maailmas.

NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.12.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 –: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Beatriz Becerra Basterrechea, Doru-Claudian Frunzulică, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jordi Sebastià
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Pál Csáky, José Inácio Faria, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández

VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.12.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 60 –: 3 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Nikos Androulakis, Simona Bonafè, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Keith Taylor
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Lucy Anderson, Michał Boni, Monika Hohlmeier, Sander Loones